

SUPER SÉGRY

Veľké sťahovanie

JENNIFER RICHARD JACOBSONOVÁ

FRAGMENT

Super ségry 1 Veľké sťahovanie

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Jennifer Richard Jacobsonová

Super ségry 1 - Veľké sťahovanie – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

SUPER SÉGRY

Veľké sťahovanie

JENNIFER RICHARD JACOBSONOVÁ

FRAGMENT

Jennifer Richard Jacobson: Twig and Turtle: Big Move to a Tiny House

Text copyright © 2020 by Jennifer Richard Jacobson

Illustrations copyright © 2020 by TGM Development Corp.

Illustrations by Paul Franco

Translation © Barbora Juriková, 2024

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3515-5

ISBN e-knihy 978-80-566-3882-8 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

Pre Alyssu a Bethany.

Obdivujem vaše nemalé talenty.

FRAGMENT

KAPITOLA

1

Zobudil ma piskot.

Vykukla som zo spacieho vaku.

Priskákala ku mne plyšová myška.

Jej obrovské oči zízali do tých mojich.

„Zobuď sa, Lucy!“ piskla Zoe, aj keď som už očividne nespala.

Zoe je moja mladšia ségra, nie tá plyšová myš.
A Zoe tú svoju myšku volá Pán Myšiak.

„Mala by si byť potichu, kým sa nezobudia ostatní,“ zašepkala som. (Také je prvé pravidlo malého domčeka.)

Významne som pokývla hlavou na druhú stranu izby, kde spali mamka s ockom.

„Prvý. Deň. Školy,“ naznačila ústami Zoe. Akoby som na to mohla vôbec zabudnúť.

Zaliezla som späť do spacieho vaku. Bolo mi v ňom príjemne.

Zoe ma však už nenechala na pokoji. „Vieš o čom premýšľam?“

„O čom?“

„N-I-E.“

„Čože?“

„N-I-E.“

Vystrčila som hlavu, aby som ju lepšie počula.

„Keď sa ma moja nová pani učiteľka v prvej triede spýta, či viem čítať, poviem jej, že viem prečítať tie najmocnejšie písmenká zo všetkých.“

„N-I-E?“

„Hej. Lebo ak vieš prečítať N-I-E, vieš prečítať *lietanie a vznášanie a sŕkanie*.“

„Sŕkanie?“ čudovala som sa.

„Sŕkanie!“ vyhrkla Zoe.

Obe sme naraz vydali hlasné *SŔŔŔK!*

Rozosmialo nás to. (Tak sa nám darilo držať sa prvého pravidla.) Ani ja, tá tichšia z nás, neviem odolať dobrému zasŕkaniu.

„Potom vieš prečítať aj slovo *vznietenie*,“ podotkla som, i keď mi bolo jasné, že Zoe nevie prečítať žiadne z tých slov.

Zatiaľ nie.

Pozrela sa na mňa, jej pohľad naznačoval, že som si to slovo práve vymyslela.

„Vieš, napríklad vznietenie ohňa. Sú tam dve N-I-E. V-Z-N-I-E-T-E-N-I-E.“

Rozšíril sa jej pohľad. „Počkaj až to poviem pani učiteľke!“ zvolala.

„Môžeme si spolu trénovať čítanie, ak chceš.“

Lienka sa vyrútila zo spacieho vaku, akoby bol plný divých mravcov. „Nie. Vieš, že nečítam nikomu nahlas.“

Zišla pozadu z postele po úzkych schodkoch. Bolo to tak bezpečnejšie.

Pozrela som cez strešné okno na riedke oblaky. Práve prelietala lastovička.

„Vstávaj,“ počula som mamku budiť ocka spoza závesu, ktorý obkolesoval ich posteľ.
„Čakajú nás tradície prvého dňa.“

Ocko si vzdychol. Kreslí komiksy a pracuje neskoro do noci, preto si ráno rád pospí. Volá to podriemkavanie. Mamka vraví, že vylihúva.

Mne by dnes vyhovovalo oboje. Podriemkavala by som si v pyžamku, vylihovala zabalená v spacom vaku s najnovšou knižkou o vedátorke Frankie Sparksovej a balíčkom želé cukríkov s príchutou sladkého drievka. Lenže nemôžem.

Dnes je už môj tretí prvý deň v tretej triede za tento rok. A to je ešte len október.

Tretiu triedu som začala v Bostone. Bývali sme tam vo veľkom dome a všetkých som poznala. Mala som tam aj najlepšiu kamarátku Annamarie. Kamarátili sme sa už od škôlky.

Potom sme náš veľký dom predali. Náš malý domček však ešte vtedy nebol postavený, tak sme sa museli presťahovať cez polovicu krajiny k babke do Denveru. Nenašla som si tam